

Motion till riksdagen

1986/87:Jo128

Alf Svensson (c)

Jaktlag, m. m. (prop. 1986/87:58)

Jakt- och viltvård har i dag ett stort rekreativvärde för utövarna. Också ekonomiskt sett kan jakten ge visst utbyte. Som utgångspunkt vid behandlingen av jakt- och viltfrågor är det angeläget att man tar största möjliga hänsyn till de önskemål som jägarna och deras omgivning har. Att skapa så goda förutsättningar som möjligt för jakten och därmed stödja jaktintresset är en god målsättning för samhällets jakt- och viltvårdspolitik.

Regeringen avser nu att frånta små och medelstora markägare och/eller dessa jaktarrendatorer rätten att fälla vuxen älg. Försvinner den samordnade älgjakten, som under 10 år fungerat bra, tar man också bort rekreativvärdet och ett tillskott av kött för 10 000-tals småbrukarhushåll. Man omöjliggör också för många tusen marklösa att delta i älgjakten. Allt detta föreslår regeringen utan ett seriöst beslutsunderlag.

Regeringens argument för att genomdriva denna omvända Robin Hood-politik, där man tar från småfolket för att ge till storbolag och kapitalstarka grupper i samhället, är följande:

- 1) Produktionsanpassad avskjutning
- 2) Stabila jaktvårdsområden
- 3) Minskade administrationskostnader

Vid en närmare granskning håller inte dessa argument:

1) Avskjutningen per arealenhet, den s. k. produktionsanpassningen, har varit likvärdig för licens och generell jakt. För övrigt måste det vara svårt att bedöma de arealer som består av stora, kala berg eller massiva granskogar som inte producerar något för älgen.

2) Samverkan i jaktvårdsområden är mer hotad i helt licensierade områden än i områden med samordnad älgjakt. Detta kan bero på att det kan finnas tendenser till att vissa grupper dominerar inom jaktvårdsområdet och att då andra tröttnar på det som kan upplevas som orättfärdigt. En del kanske i ett sådant läge t. o. m. avstår från jakten.

3) Administrationen är redan uppbyggd. Tilldelningen för generell jakt fortgår ju år för år. Det är ju därmed inga nya kostnader förknippade med detta.

När argumenten för att genomföra helt licensierad älgjakt ej syntes hålla beställde regeringen en "utredning" om hur många som skulle drabbas om den samordnade älgjakten avskaffades. I en studie från FSI av denna undersökning kan man läsa: "Undersökningen hör till de mer allvarliga exempel på misshandling av statistik som jag kommit i kontakt med." Vidare heter det: "Den enkät som enligt Norlings utredningsuppdrag skall

belysa generelljägarnas möjligheter har inte riktats till dessa jägare utan till lokala representanter för Svenska Jägarförbundet, vilka alltså ombedes försöka avge bedömningar å de förras vägnar i en fråga där de kan ha motsatt grundinställning." Regeringen borde ha känt stor olust inför att presentera en proposition som bygger på så undermåligt beslutsunderlag. Det vore nu bra om regeringen behandlade frågan om den framtida älgjakten seriöst och bl. a. genomförde en objektiv utvärdering av hur den samordnade älgjakten fungerar. Efter det kan regeringen återkomma med underbyggda förslag.

Kds ser det som angeläget att värna om små och medelstora markägare och marklösa jägares möjligheter att också fortsättningsvis bedriva jakt på vuxenälg. Det finns ingen anledning att ändra på det nuvarande systemet med samordnad älgjakt.

Mot. 1986/87

Jo128

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen beslutar avslå proposition 1986/87:58 avseende älgjak-
tens framtida utformning (2.2.4).

Stockholm den 17 december 1986

Alf Svensson (c)